

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 877/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог „Сава осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Зоран Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 7140/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 7140/23 од 05.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 7140/23 од 05.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 1131/18 од 19.05.2023. године, ставом првим изреке, одбачен је предлог за враћање у пређашње стање из поднеска од 26.09.2019. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 207.980,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 7140/23 од 05.10.2023. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, па је решење о трошковима поступка садржано у првостепеном решењу у ставу два преиначено, тако што је обавезан тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 192.980,00 динара, уместо у износу од 207.980,00 динара. У преосталом делу жалба тужиоца је одбијена, а првостепено решење у преосталом побијаном непреиначеном делу је потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију захтевајући накнаду трошкова.

Према одредби члана 404. става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер се изузетна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права а не и због погрешне примене одредаба парничног поступка. У конкретном случају побијаним другостепеним решењем потврђено је решење о одбачају предлога за враћање у пређашње стање и преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења, што представља примену процесних правила. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Ставом 2. истог члана прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, како одлука о предлогу за враћање у пређашње стање не представља решење којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија тужиоца у смислу одредбе члана 420 ЗПП није дозвољена.

На основу одредбе члана 28. став 1. ЗПП, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом, меродавна вредност предмета, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. тог члана Закона, прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, тужилац је ревизију изјавио и против одлуке другостепеног суда у делу којим је преиначено првостепено решење о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, па је ревизија недозвољена, а преиначење одлуке о трошковима поступка је не чини дозвољеном на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, пошто је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странака.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за одговор на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**